

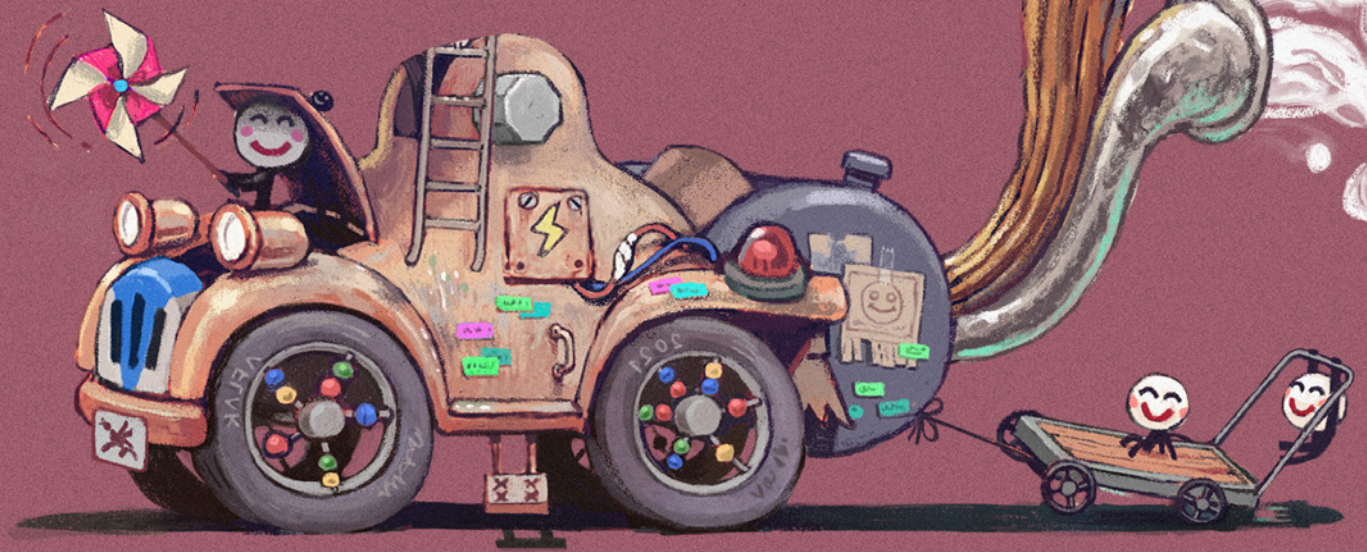
به احترام مردم آبادان

پویانامه

نشریه روزانه دوازدهمین جشنواره بین‌المللی پویانمایی تهران
یکشنبه ۸ خرداد ۱۴۰۱ • شماره اول
۱۳th Tehran International Animation Festival ۲۰۲۲

پویانمایی ۱۴۰۱

کانون خانه دوم من بود
مردم «انیمیشن ایرانی» را باور دارند
پویانمایی؛ سرمایه‌گذاری بلندمدت

جشنواره بین‌المللی پویانمایی تهران بی‌تردید، بهار دوست‌داران هنر صنعت پویانمایی است. خوشحالیم، که پس از گذشت ۲۵ سال از عمر جشنواره اعلام کنیم، در دوازدهمین دوره با تمام دشواری‌های پاندمی کرونا در جهان، توانستیم آثار فاخر پویانمایی را جذب کنیم و نظارگر آنها باشیم. جشنواره بین‌المللی پویانمایی تهران با هدف کمک به اعتلای هنر صنعت پویانمایی در حوزه تکنیک، اندیشه، محتوا، تولید و اقتصاد و با رویکردی علمی به جهان فراگیر پویانمایی مبتنی بر ابتکار و نوآوری‌های هنرمندان و حرکت آفرینان این هنر، آن سوی مرزهای کشور نیز از اعتبار و اعتماد جامعه جهانی پویانمایی بهره‌مند است.

جشنواره بین‌المللی پویانمایی تهران با حضور ۸۵ کشور جهان در حالی برگزار می‌شود که جهان درگیر پاندمی کرونا است. هنرمندان، پژوهشگران و فعالان لایق و شایسته عرصه پویانمایی با وجود محدودیت‌های شرایط موجود، جهان خیالی و فانتزی پویانمایی را رقم زدند و باعث بازسازی و تعمیق هویت پویانمایی و تقویت علمی این رسانه شدند.

چشم‌انداز پیش رو چگونگی ورود به بازار جهانی و شناخت بازارهای جدید برای عرضه این هنر صنعت نجیب و ارزشمند است تا همچون رویایی فراگیر، بیش از پیش محل بروز و ظهور آثار هنرمندان پویانمایی ایران باشد و این هنر صنعت را به هویت مستقل و جایگاه شایسته خود رهنمون کند. در پایان از نگاه علمی، حمایت و اعتماد مدیرعامل محترم کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان دکتر مهدی علی اکبرزاده سپاسگزارم و سلامی ویژه‌تر هر آن کس که روشن‌گر چراغ جشنواره دوازدهم بود می‌نمایم.

محمد رضا کریمی صارمی

معاون تولید و دبیر جشنواره بین‌المللی پویانمایی تهران

پویانمایی یک هنر صنعت ناب و بی‌نهایت است. هنری که با در هم آمیختن واقعیت و تخیل تلاش می‌کند زندگی را چشم‌نواز و جذاب کند. کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان برگزارکننده یکی از معتبرترین رویدادهای حوزه پویانمایی در جهان است. از این رهگذر پویانمایی طی سال‌های گذشته پیشرفت و گسترش خود را آغاز کرده و دست‌اندرکاران این حوزه به دستاوردهای مثبتی نائل شده‌اند. جشنواره بین‌المللی پویانمایی تهران از منظر استانداردهای جهانی، نه تنها در ایران، بلکه در جهان از جایگاه شایسته‌ای برخوردار است. دوازدهمین جشنواره پویانمایی تهران با هدف فراهم‌سازی بستری مناسب برای تبادل اندیشه‌ها و عرضه آثار شاخص ایران و جهان، از یک ویژگی ممتاز دیگری برخوردار است؛ چرا که در پاندمی کرونا هنر هنرمندان انیمیشن ایران و جهان با گذر از تنگناهای گوناگون، محدودیت‌های شرایط موجود و پشت سر گذاشتن شرایط ناگوار بیماری، به شاخص‌های جدیدی دست یافته‌اند. این مهم نشان از ظرفیت‌های نهفته این هنر صنعت دارد. امید آن داریم در چشم‌اندازی سیال‌تر و در سایه جشنواره دوازدهم، با بهره‌گیری از تجربیات هنرمندان این مرز و بوم و هنرمندان سایر کشورها، در زمینه تولید و عرضه آثار پویانمایی در بستر فضای دیجیتال، به سمت بازاری متنوع، به روز و مدرن حرکت کنیم و فعالان صاحب سبک این رشته خلاق هنری، با اندیشه جهانی‌سازی پویانمایی ایرانی‌اسلامی روزافزون به هویت و شناسنامه مستقل و درخشان دست یابند.

مهدی علی اکبرزاده

مدیرعامل کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان
و رئیس جشنواره بین‌المللی پویانمایی تهران

پویانمایی؛ سرمایه گذاری بلندمدت

جعفر گودرزی

دوازدهمین جشنواره بین‌المللی پویانمایی و یا به تعبیر بهتر بزرگ‌ترین دوره‌ی انیمیشن‌سازان و هنرمندان این عرصه، در حالی آغاز به کار می‌کند که مردم شریف آبادان به دلیل فرو ریختن ساختمان مترو پل عزادار عزیزانشان هستند. این جشنواره همانند آحاد مردم خود را داغدار این حادثه ناگوار می‌داند و همدرد خانواده‌های جانبازان است.

یک اعتبار و اهمیت این رویداد بین‌المللی که کانون تمام قد پای آن ایستاده و متولی آن است، بر کسی پوشیده نیست. در بسیاری از کشورها اگر یک نهاد دولتی، جشنواره‌ای را برگزار می‌کند دیگر نهادها نیز از آن حمایت می‌کنند تا هر چه باشکوه‌تر و تاثیرگذارتر برگزار شود، اما در کشور ما هنوز این اتفاق به‌درستی رخ نداده و جا دارد بقیه نهادها و سازمان‌ها مشارکت بیشتری در این رویداد داشته باشند؛ چراکه جشنواره پویانمایی تهران تنها جشنواره تخصصی ایران در سطح دنیاست که درجه الف دارد و سرمایه‌گذاری و کمک به ارتقای آن می‌تواند یک تصمیم ملی باشد. هنر صنعت انیمیشن در حال حاضر در دنیا یکی از مهم‌ترین و پولسازترین و تاثیرگذارترین شاخه‌های سینما محسوب می‌شود و در توسعه و انتقال فرهنگ بسیاری از کشورهای توسعه‌یافته نقشی بی‌بدیل دارد. کشورهایی همانند آمریکا، فرانسه و ژاپن با برنامه‌ریزی و طراحی نقشه راه و ساخت انیمیشن‌های جهانی، فرهنگ، هویت و ارزش‌های خود را به تمام دنیا صادر می‌کنند و معتقدند هزینه در این عرصه یک سرمایه‌گذاری بزرگ برای ترویج فرهنگ و اهدافشان است و اگر بتوانند روی ذهن و روح کودکان و نوجوانان دنیا اثر بگذارند، آینده را از آن خود کرده‌اند و صد البته تولید و سرمایه‌گذاری در عرصه پویانمایی یکی از بزرگ‌ترین شاخه‌های صنایع فرهنگی هنری در جهان محسوب می‌شود، زیرا در زیرساخت‌های فرهنگی کشور و توسعه متوازن و پایدار نقشی اساسی و جریان‌ساز ایفا می‌کند. بدون تردید مخاطبان اصلی انیمیشن در دنیا در درجه اول کودکان هستند و کشورهای صاحب این صنعت جدا از نگاهی به تفریح و سرگرمی برای کودکان، تمرکزشان بر مسائل ملی، مذهبی و فرهنگی است که همین امر سبب می‌شود کودکان با دیدن این انیمیشن‌ها، به‌طور ناخودآگاه با هویت و ارزش‌های آن کشور آشنا شوند و تاثیرات لازم را بگیرند. یادمان باشد این هنر ارزشمند و سراسر جذابیت امید، آگاهی و آینده‌نگری را در وجود کودکان جاری می‌کند و همچون بال برای پرنده ایفای نقش می‌کند و این مساله وظیفه جشنواره و سینماگران این عرصه را به مراتب سخت‌تر می‌کند.

دو جشنواره بین‌المللی پویانمایی کانون از دو منظر و زاویه بسیار با ارزش و با اهمیت است:

اول این‌که بدون تردید در استعدادیابی این حوزه نقش انکارناپذیری داشته و دارد و دیگر این‌که بسیاری از فیلم‌های کوتاه انیمیشن که جایی برای نمایش ندارند، در این جشنواره دیده می‌شوند و این امر برای صاحبان آثار برگزیده در این رویداد ارزش و اعتبار خاصی هم به همراه دارد. البته انیمیشن ایران احتیاج به زیرساخت‌هایی دارد تا بتواند به جایگاه اصلی خود دست پیدا کند و این جشنواره با جریان‌سازی و آگاهی‌بخشی بیشتر در زمینه اهمیت آن به جامعه، صنوف مختلف و حاکمیت می‌تواند این راه را هموار کند؛ همچنان که طی سال‌ها برگزاری جشنواره پویانمایی خروجی آن نمایش دستاوردها، خلاقیت‌ها، ظرفیت‌ها و توانمندی‌های هنرمندان کشور، ایجاد حس رقابت در میان تولیدکنندگان آثار پویانمایی کشور، بروز استعدادها و تبادل تجربه‌ها و توانمندسازی انیماتورها بوده است.

وجود یک دبیر ثابت در یک جشنواره خود از نشانه‌های یک جشنواره پویا و بین‌المللی درست است. در کشورمان هیچ جشنواره دولتی به جز جشنواره پویانمایی دبیر ثابت نداشته و یکی از علل آزمون و خطاهای هرساله و حتی شکست‌های جشنواره‌ها هم همین تغییر دبیرهاست. ثبات دبیر جشنواره پویانمایی باعث شده تا ایشان با لمس نقاط ضعف و قوت هر دوره در پی رفع آن در دوره‌های بعدی باشد و با برنامه و اهداف بلندمدت بر شأن و اعتبار جشنواره در هر دوره بیفزاید. امروز خاستگاه و جایگاه جشنواره پویانمایی یک خاستگاه فراکانونی است و این جایگاه به دلیل اعتباری است که جشنواره طی سال‌ها کسب کرده است.

محمدرضا کریمی صارمی: مردم «انیمیشن ایرانی» را باور دارند

پیش‌بینی و برنامه‌ریزی داشته باشیم، بنابر این در چشم‌انداز کلی، نمایش‌های ویژه، نشست‌های تخصصی و برپایی نمایشگاه‌های این دوره از جشنواره به این موضوع توجه ویژه داشتیم تا بتوانیم به بهترین شکل ممکن آثارمان را در سطح جهانی معرفی کنیم. شرایط اقتصادی هنرمندان در دنیا مناسب نیست، در نتیجه امروزه سفرهای آن‌ها به جشنواره‌های بین‌المللی محدود شده است، در همین راستا با سفارتخانه‌ها وارد مذاکره شدیم و از بخش‌های فرهنگی کشورها دعوت کردیم تا در جشنواره حضور داشته باشند و بازار فیلم جشنواره را مشاهده کنند. با این رویکرد می‌خواهیم ۳۰ شرکت، دانشگاه و سازمان دولتی که در حوزه انیمیشن فعالیت می‌کنند و بخشی از خانواده انیمیشن هستند، به بهترین شکل در بازار فیلم معرفی کنیم و مانند سال‌های گذشته در حوزه تولید انبوه در دنیا جریان‌سازی کنیم تا هنر انیمیشن که امروزه به صنعت نزدیک شده است، بتواند ضمن اشتغال‌زایی، معرفی بهتر کشورمان و برگشت سرمایه به داخل کشور در حوزه فرهنگ هم ورود کند و فرهنگ ایرانی را به بهترین شکل به کشورهای دیگر معرفی و صادر کند. امروزه این هنر صنعت نه تنها در حوزه اوقات فراغت بلکه در حوزه تعلیم و تربیت هم می‌تواند نقش بسزایی داشته باشد و ما باید از ظرفیت‌های این حوزه در کشور خودمان بیشتر بهره ببریم.

در حال حاضر جایگاه انیمیشن ایران و جشنواره پویانمایی تهران را در عرصه بین‌الملل و عرصه داخلی چگونه ارزیابی می‌کنید؟

— امروزه شاهد حضور خوب شرکت‌های ایرانی در تولیدات مشترک با دیگر کشورها هستیم که بسیاری از این اتفاقات و آشنایی‌ها در بازار فیلم دوره‌های گذشته جشنواره و بر اثر حضور مهمانان خارجی و داوران بین‌المللی شکل گرفته است. شاید ما حدود دو دهه پیش اصلاً به صنعتی شدن انیمیشن در کشورمان فکر نمی‌کردیم و انیمیشن را یک هنر مانند باقی رشته‌ها می‌دانستیم و تولیدات محدودی در این زمینه داشتیم، اما امروزه چه در حوزه انبوه‌سازی سریال، چه در مقاطع عالی دانشگاهی و علمی، چه در حوزه تولید مستقل و چه در حوزه تولیدات دولتی، همه تلاش می‌کنند که به‌عنوان یک عنصر جدی و صنعتی و هنری جریان‌ساز برای فرهنگ و اقتصاد یک کشور به انیمیشن توجه کنند. به‌طور مثال ما معتقدیم که در حوزه کودک و نوجوان انیمیشن ابزار خوبی برای برقراری ارتباط با این گروه سنی است، در حوزه مستقل خیلی‌ها معتقدند که برایشان درآمدزاست و بازگشت سرمایه دارد، در تولید سریال نیز مسئولان و مداوسیم‌ها به این نتیجه رسیده‌اند که می‌توانند با انیمیشن فرهنگ و ایدئولوژی دینی خود را به مخاطبان آموزش دهند و اوقات فراغت آن‌ها را با فرهنگ و ادبیات کشور خودشان پُر کنند تا فرهنگ بیگانه، از نظر کیفیت هم امروزه مخاطبان، انیمیشن ایرانی را باور کرده‌اند و با این فیلم‌ها ارتباط برقرار می‌کنند. سازمان‌های دولتی دیگر که وارد حوزه انیمیشن می‌شوند نیز در کارشناسی به این نتیجه رسیده‌اند که خیلی از حرف‌های خود را می‌توانند از طریق این هنر که مخاطب سنی گسترده دارد، ارائه کنند، بنابر این همه ما به این باور رسیده‌ایم و اهمیت این جریان را درک کرده‌ایم، در نتیجه باید در این حوزه سرمایه‌گذاری کنیم و جریان جدیدی را به وجود آوریم و به خودکفایی در هنر صنعت پویانمایی برسیم تا وارد بازارهای جهانی شویم.

خیلی خوشحالی‌م دوباره به بهانه جشنواره پویانمایی تهران دور هم جمع شده‌ایم.

— من هم خوشحالم. همانطور که می‌دانید دوازدهمین دوره جشنواره پویانمایی ابتدا قرار بود اسفندماه ۱۴۰۰ برگزار شود، اما با شرایطی که کرونا برای کشورهای جهان به‌وجود آورد، ناگزیر جشنواره را به تعویق انداختیم. هدف و رویکرد اصلی ما در جشنواره امسال ضمن زمینه‌سازی برای هنر صنعت پویانمایی، چگونگی ورود به بازار جهانی است، در این راستا تصمیم گرفتیم تمامی برنامه‌هایی که در این دوره پیش‌بینی و تولید کرده‌ایم در چارچوب چگونگی عرضه و معرفی آثار به بازار جهانی باشد. امروز می‌توانیم به جرات بگوییم که به جایگاهی از هنر صنعت پویانمایی رسیدیم که می‌توانیم برای آینده انیمیشن ایران روزهای درخشانی را ترسیم کنیم، اما مطمئناً برای رسیدن به این موفقیت باید

 جهان حدود دو سال درگیر ویروس کرونا بوده است. شرایط ناشی از این مساله چه تاثیری بر صنعت انیمیشن داشته است و آیا این تاثیر در آثار جشنواره هم محسوس بود؟

– اینکه کرونا بر روند تولید آثار تاثیر منفی داشت نه تنها در ایران بلکه در تمام جهان دیده می شود. این بیماری توانست روند تولید را آهسته کند، اقتصاد دچار مشکل شد و بسیاری از تولیدکنندگان نتوانستند تعهدات خود را انجام دهند، سرمایه گذاران نتوانستند سرمایه خوبی وارد پروژه ها کنند و در نتیجه در آمار جهانی کاهش تولیدات را شاهدیم. از طرفی دو سال جشنواره ها درگیر این بودند که برگزار شوند یا خیر؟ برخی جشنواره ها به صورت مجازی برگزار شدند که بر اساس گزارش ها چندان موفق نبودند و برخی هم مانند جشنواره پویانمایی تهران به تعویق افتادند. امیدواریم با کاهش و اتمام این بیماری مجدد به چرخه اولیه بازگردیم و تولیدات پویانمایی را به بهترین شکل ممکن آغاز کنیم.

 این تاثیرگذاری تنها در حوزه تولید بود یا محتوای آثار هم تحت الشعاع این همه گیری قرار گرفت؟

– کیفیت آثار تحت الشعاع کرونا قرار نگرفت، زیرا هنرمندان بزرگ هرگز اجازه نمی دهند عواملی مانند کرونا روی کیفیت آثارشان تاثیر بگذارد. حداقل من در آثاری که به این جشنواره رسید و در رویدادهای دیگری که به عنوان داور حضور داشتم، افت کیفیت ندیدم. کرونا روی تعداد تولیدات و کندی روند تولید تاثیر داشت، اما هنوز هم آثار خوبی می بینیم که به صورت محدود در دوران شیوع ویروس کرونا تولید شده اند.

 دستاورد برگزاری رویدادهایی مانند جشنواره پویانمایی تهران برای فعالان و هنرمندان حوزه پویانمایی چیست؟

– زمانی که یک تشکل، صنف و اتحادیه ای شکل می گیرد، هنرمندان خوشحال می شوند که جایی وجود دارد تا به دنبال حقوق خود باشند و نیازهایشان را مطرح کنند. حال وقتی یک جشنواره ای بزرگتر از یک اتحادیه شکل می گیرد، مسلماً فعالان و هنرمندان آن عرصه خوشحال و دلگرم اند که جایی هست تا خود را ارزیابی کنند. این جشنواره ها باید برنامه هایی داشته باشند و هنرمندان را به تولیدات دنیا نزدیک کنند و شناخت بیشتری از جامعه انیمیشن جهان عرضه کنند، پل ارتباطی با جشنواره های دیگر باشند و زمینه مناسبی برای تولیدات آینده به وجود آورند، سازمان ها و سرمایه گذاران مختلف را جذب کنند و با مجموع اتفاقاتی که در نشست ها رخ می دهد دانشگاه ها می توانند استادان متفاوت و بهتری را شناسایی کنند، شرکت ها استعداد های جدید را بشناسند، دانشجویان با سبک های مختلفی آشنا شوند و فیلم ها را از نزدیک و در چارچوب استانداردها تماشا کنند و مدها مورد دیگر که وظیفه یک رویداد است تا به پویایی آن حوزه کمک کند. جشنواره پویانمایی هم از این قاعده مستثنی نیست و سعی دارد محلی باشد تا فراتر از دانش ما به ما پیاموزد و نقطه دید ما را از محدودیت های جغرافیایی فراتر ببرد و از طرفی تبادل نظر، ملاقات های تجاری، معرفی شرکت ها، کشف استعدادها و... همه از اهداف این جشنواره است. به جرات می توانم بگویم که در دوره اول جشنواره پویانمایی ما سالی ۱۰ تا ۱۵ فیلم تولیدی انیمیشن داشتیم، اما اکنون در هر دوره جشنواره پویانمایی بیش از هزار فیلم

تولید می شود. نمی توانیم بگوییم صرفاً جشنواره باعث این افزایش تولید بوده، اما مسلماً نقش بسزایی در این زمینه داشته است.

 پیش بینی شما از جشنواره دوازدهم چیست؟

– بازار فیلم ما امسال خیلی خوب است و نشست های تخصصی مفیدی خواهیم داشت، نمایشگاه ها و ملاقات هایی داریم. به طور مثال ریاست جمهوری و مجلس برای نخستین بار وارد میتینگ های ما شدند و با فیلمسازان نشست برگزار خواهند کرد. در نمایشگاه «کار کچه» ۱۳۰ شخصیت انیمیشنی در قالب عروسک به نمایش درمی آیند که خود می تواند اتفاق بزرگی باشد و دریچه ای روی هنرمندان حوزه پویانمایی باز کند. در آثار امسال نیز چند فیلم با تکنیک خاص حضور دارند که تاکنون این نوع تکنیک در کشور ما کار نشده است. همچنین سه کتاب به جامعه انیمیشن تقدیم می شود و بحث معرفی پایان نامه های برتر و نقد فیلم را نیز خواهیم داشت که در حوزه انیمیشن بسیار به آن کم توجهی شده است. در نتیجه باید بگویم که تمام بخش های جشنواره دوازدهم با توجه به نیاز مخاطبان برنامه ریزی شده است و امیدواریم که مورد استقبال واقع شوند.

کانون خانه دوم من بود

○ احمد عربانی

کاریکاتور یست و کارگردان انیمیشن

برای برگزاری جشنواره پویانمایی تهران همواره خوشحال بودم و هستم. خوشحال بودم که در بی‌حرکتی که در سطح انیمیشن وجود داشت، برنامه‌ای شروع به کار کرد و هنوز کار می‌کند که انیماتورها را وادار به پویایی می‌کند، وادار می‌کند که با هیجان ببینند و کارهایشان را در این جشنواره به نمایش بگذارند، مطرح شوند و منتقدان و انیماتورهای دیگر کارهای آنان را ببینند. بسیار اتفاق جالب و خوبی است. کمی هم غمگین شدم که زمستان سال گذشته نتوانستند جشنواره را برگزار کنند، البته همیشه نسبت به زمان برگزاری جشنواره در اسفند ماه انتقاد داشتیم، شب عید است و ملت گرفتار مسائل پایان سال و خسته هستند، ولی این موقع، یعنی خردادماه همه سرچالند، سال تازه شروع شده و هوا هم خوب است. در هر صورت، امروز خوشحالم که دوسالانه پویانمایی تهران باز هم برگزار می‌شود.

به قول آقای کریمی صارمی این جشنواره از یک برکه ۸۴ شروع شد و بعد تبدیل به کعبه آمل انیماتورهای جوان شد. آقای کریمی صارمی از همکاران کانونی من بود، ما با هم والیبال بازی می‌کردیم، او بسیار جوان و فعال بود، تلاش‌هایش کمک کرد تا دروازه جشنواره‌های کشورهای خارجی روی انیماتورهای ما باز شود و این شیر بی‌حال بلند شود و شفا بگیرد؛ هر چند فعالیت آنچنانی در بخش تولید انیمیشن صورت نمی‌گیرد.

ارتباط بین کاریکاتور و انیمیشن بسیار نزدیک است. من از بچگی حرکت را بسیار دوست داشتم، از نقاشی شروع کردم و بعد به کاریکاتور رسیدم. هیچ‌وقت از مدل‌های ایستا، طبیعت بی‌جان یا منظره خوشم نمی‌آمد. دوست داشتم چیزی بکشم، طرحی بزنم که در آن حرکت وجود داشته باشد. زمانی که نوجوان بودم، از فیلم‌های وسترن آمریکایی که آن زمان مُد بود، کپی می‌کردم و بعد خودم صحنه‌سازی می‌کردم؛ این کار برایم خیلی هیجان‌انگیز بود. در طرح‌هایم هیچ چیزی ایستا نبود، بعد به سمت کاریکاتور کشیده شدم و در مجله «توفیق» کار کردم. حتی نقاشی را کنار گذاشتم و کاریکاتور کشیدم.

کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان خانه دوم من بود، من پنج سال قبل از انقلاب یعنی از سال ۱۳۵۱ انیمیشن را نزد استاد‌های بزرگی همچون علی‌اکبر صادقی، نورالدین زرین‌کلک، زنده‌یاد نفیسه ریاحی و... آموخته بودم، حتی بازنده‌یاد عباس کیارستمی یک اثر تلفیقی از فیلم زنده و انیمیشن با نام «رنگ‌ها» را کار کردم. بعد از انقلاب با فیلم «تبر» دوباره به کانون برگشتم.

من هم در دوره‌های داور جشنواره پویانمایی بودم و هم یکی از انیمیشن‌هایم از این جشنواره جایزه گرفته است؛ انیمیشن «کدو قلقله‌زن». این انیمیشن را برای مرکز مباحثات، منوچهر احترامی را خدا بیامرز، از طنز نویسندگان قوی روزگار بود. دست به قلمی داشت، و اوایل، چقدر امروز به حضورش نیاز داشتیم تا حرف بزند. بسیار با سواد بود، متن این «کدو قلقله‌زن» را هم با دیالوگ و ریتمی آهنگین نوشت. آرزویش این بود که این انیمیشن را ببیند که متأسفانه نشد و از میان ما رفت. بسیار افسوس خوردم. زمانی که در حال ساختش بودیم، هر روز به استودیو می‌آمد و کیف می‌کرد، تا اینکه در دوره هفتم جشنواره ما را صدا کردند و گفتند فلان روز جشنواره است، شما هم کاندیدا هستید و سکه‌های جشنواره هم خیلی درخشان است. این شد که در سال ۱۳۸۹ «کدو قلقله‌زن» برنده جایزه بهترین فیلمنامه شد.

دوازدهمین جشنواره بین‌المللی پویانمایی تهران به روایت هیات انتخاب

شیوا ممتحن:

حضور زنان پررنگ‌تر شده است

به‌روزترین ابزار امکان رای و داوری به صورت کاملاً مستقل فراهم بود. اغلب آثار رسیده به جشنواره پویانمایی تهران، آثاری جذاب و با استانداردهای بالا بودند. آثار خارجی بسیاری به دستمان رسیده بود که هرکدام جوایز جشنواره‌های معتبر دنیا را کسب کرده بودند و در این میان انیمیشن‌های ایرانی هم مدت‌هاست که توانسته‌اند جایگاه خود را در جشنواره‌های معتبر دنیا پیدا کنند.

کیفیت کارهای ایرانی مخصوصاً در بخش فیلم کوتاه پایین نبود، همچنین حضور کارگردانان زنی که جوایز آثارشان در بهترین جشنواره‌های دنیا موجب افتخار هنر انیمیشن ایران شده، از نکات قابل توجه جشنواره امسال است. از نگاه من می‌شود برنامه‌های مطالعاتی و کارشناسانه‌ای که به تحلیل کیفی و کمی آثار ایرانی و خارجی از منظرهای گوناگون می‌پردازد، توسط کارشناسان و پژوهشگران این حوزه طراحی شود و بدین صورت از پتانسیل این جشنواره که توانسته است بهترین انیمیشن‌های روز دنیا را کنار هم جمع کند به نحو احسن استفاده کرد.

همه‌گیری کرونا در این سال‌ها اهالی هنر را هم درگیر خود کرده است. در این چند سال شاهد فقدان هنرمندان نازنینی به دلیل ابتلا به این بیماری بودیم اما ما در این جشنواره شاهد آثار هنرمندان زیادی بودیم که رسالت خود را برای رساندن پیام‌ها و دیدگاه‌شان در مورد این همه‌گیری جهانی از یاد نبرده بودند و حضور این نوع کارها جشنواره را پربارتر کرده است.

اینکه پس از چند سال دوری و قرنطینه، جشنواره بین‌المللی پویانمایی تهران به عنوان مهم‌ترین جشنواره پویانمایی ایران، این فرصت را فراهم کرده است تا دیدارها میان اهالی انیمیشن تازه شود و مشتاقان و رهپویان انیمیشن مجدد در یک اجتماع مشترک فرصت دیدن بهترین آثار هنرمندان انیمیشن جهان را در محیط جشنواره داشته باشند، بسیار اتفاق خوب و مبارکی است. پیش‌بینی من این است که جشنواره امسال با استقبال بالایی مواجه خواهد شد.

قضاوت و انتخاب در کل مشکل است اما تنوع سلیق و تجارب اعضای هیات انتخاب جشنواره باعث شد تا هرکدام با استانداردها و تجربه‌های متفاوت به آثار نگاه کنیم و این موضوع به ما دلگرمی داد و توانستیم نگاه همه‌جانبه‌ای برای رای دادن به آثار داشته باشیم.

حضور در کنار دیگر دوستان هیات انتخاب جشنواره و گفتگو و شنیدن دیدگاه‌های مختلف در اوقات فراغت‌های کوتاهی که میان زمان‌های طولانی تماشای آثار داشتیم، برای من تجربه‌ای جذاب و به یاد ماندنی بود.

اعضای کانون پرورش فکری کودکان و نوجوان و مخصوصاً مسئول بخش فیلم‌ها برای هیات انتخاب، صبورانه ما را همراهی می‌کردند و دیدار گاه و بی‌گاه آقای محمدرضا کریمی صارمی دبیر جشنواره برای جویا شدن احوال ما، باعث دلگرمی بود.

در کل من استاندارد جشنواره پویانمایی را بسیار بالا می‌بینم زیرا محیط را کاملاً برای انتخاب آثار مهیا کرده بودند و به وسیله

شهرام حیدریان: انیمیشن‌های کوتاه ایرانی شانه به شانه آثار بین‌الملل رشد کرده‌اند

عموم آثار ارسالی مرکز گسترش در حد و اندازه جشنواره‌های بین‌المللی بودند و این نشان‌دهنده این است که مرکز در مسیر تولید آثار نمایشی و پویانمایی عملکرد قابل قبولی دارد.

علاوه بر آثار مرکز گسترش، آثاری که توسط کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان تولید شده بود هم از استانداردهای جهانی برخوردار بودند و تقریباً می‌توانم ادعا کنم بالغ بر ۸۰ درصد از آثار این مجموعه فرهنگی مورد پسند من قرار گرفت.

جشنواره یک عرصه رقابت و ارزیابی و مقایسه آثار فعالان و تولیدکننده‌های آثار نمایشی و سینمایی است. وجود جشنواره‌ها مانند جشنواره بین‌المللی پویانمایی تهران بسیار لازم است تا تولیدکننده بتواند اثر خودش را در معرض دید منتقدان و رقبای خود قرار دهد، ایرادها و کم و کاستی‌های خود را برطرف کند و در کنار آن با ارتباطهایی که با دیگر فعالان شکل می‌دهد، مسیر رشد و ارتقای فنی خود را طی کند.

اساساً جشنواره برای برقراری ارتباط با فعالان آثار نمایشی و پویانمایی برگزار می‌شود و فرصت‌هایی که برای فعالان این حوزه ایجاد می‌کند، فوق‌العاده است.

خوشبختانه استقبال خوبی از جشنواره‌های بین‌المللی مانند جشنواره پویانمایی تهران صورت می‌گیرد و فرصت رقابت با تولیدکننده‌های خارجی باعث می‌شود سطح آثار نمایشی ایران بالا برود.

دو سال تعطیلی جشنواره باعث شد حجم آثار ارسالی به دبیرخانه جشنواره در دوازدهمین دوره خود بسیار زیاد باشد. شرایط سخت و حجم بالای کار جزو ماهیت دآوری و انتخاب آثار در جشنواره‌ها است، ولی با اختصاص زمان بیشتر می‌توان کار را برای هیات انتخاب بهتر کرد تا انتخاب آثار در شرایط بهتری صورت گیرد.

قطعاً کرونا تأثیر قابل توجهی روی آثار ارسال شده به دوازدهمین جشنواره بین‌المللی پویانمایی تهران داشته است، به ویژه روی آثار ارسال شده به بخش فیلم کوتاه که نمود بیشتری در مقایسه با دیگر بخش‌ها داشت.

این تأثیر در تمام بخش‌ها وجود نداشت زیرا بیشتر آثار بالغ بر دو سال پیش تولید شده بودند، تأثیر چندان از کرونا و مسائل مربوط به آن نگرفته‌اند.

شاخصه‌هایی که مدنظر من بود و سعی داشتم در انتخاب آثار رعایت کنم، به کیفیت و محتوای آثار برمی‌گشت. تکنیک‌های تولید و تدوین فیلم‌ها برایم خیلی اهمیت داشت و سعی کردم با ظرفیت و دقت بالایی تمام آثار را بررسی کنم تا آثار به نوعی از نظر رنگ و لعاب مشتق خوبی را شکل داده و تمام جزئیات تولید در کنار هم به یکپارچگی رسیده باشند. آثار ارسالی باید آنقدر از استانداردهای کیفی برخوردار باشند که مخاطب را مجاب کند که اثر را تا انتها تماشا کند و من این ویژگی‌ها را بیشتر در آثار ارسال شده از کشورهای مختلف مشاهده کردم.

آثار ایرانی که در بخش فیلم کوتاه به دبیرخانه ارسال شده بود در مقایسه با آثار بلند یا مجموعه‌های نمایشی دارای کیفیت بهتری بودند. به جرات می‌گویم که آثار فیلم کوتاه ایرانی شانه به شانه آثار بین‌المللی رشد داشته‌اند و در رقابت با آن‌ها حرفی برای گفتن دارند.

آثار ایرانی که برای حضور در بخش آثار بلند و سریالی ارسال شده بودند از ویژگی‌های قابل اعتنایی برخوردار نبودند. این آثار به دلیل اینکه بیشتر به سفارش سازمان صداوسیما و مرکز پویانمایی مبادا ساخته شده‌اند، کمی از استقلال در تولید دور بودند و برخی از آن‌ها هنوز توانایی رقابت با آثار بین‌المللی ندارند.

حسین ملایمی:

جشنواره‌ها مانند دانشگاه هستند

متأسفانه در مقایسه با سال‌های پیش ضعیف‌تر هم شده بودند. آثار بین‌المللی هم به جز آثار شاخص و استثنایی که توسط بزرگان این حوزه تولید شده است و در جشنواره‌های مختلفی جایزه گرفته‌اند، حتی اگر از نظر فرم رو به جلو بودند، از نظر محتوا و دغدغه فیلمساز نکته قابل توجهی نداشتند.

متأسفانه یا خوشبختانه همیشه یک گروه و تعدادی از تولیدکننده‌هایی خاص بین شرکت‌کننده‌های ایرانی هستند که به دلیل تحصیلات آکادمیک در حوزه پویانمایی، بار حضور در جشنواره‌های مختلف را به دوش می‌کشند به همین دلیل تنوع قابل توجهی از افراد شرکت‌کننده را شاهد نبودیم.

فیلم‌های کوتاه تولیدشده در بین آثار ایرانی کیفیت بسیار بالاتری در مقایسه با دیگر آثار ارسالی در بخش‌های مختلف داشتند و نظر من این است که شانس ایرانی‌ها در بخش فیلم کوتاه از دیگر بخش‌ها بیشتر است.

جشنواره‌ها برای تولیدکنندگان آثار مانند یک دانشگاه هستند. شما در یک جشنواره بین‌المللی چکیده اتفاقات در جهان را مشاهده می‌کنید و با نظرات و دیدگاه‌های کارشناسان آشنا می‌شوید. حضور بزرگان یک حوزه مانند کارگردانان بزرگ پویانمایی در جشنواره‌ای مانند جشنواره بین‌المللی پویانمایی تهران یکی از مهم‌ترین اتفاقات است که این قبیل اتفاقات همیشه در جشنواره‌های استاندارد و بزرگ رقم می‌خورد.

جشنواره پویانمایی تهران جزو جشنواره‌های معتبر جهان است که از دهه ۷۰ به صورت مستمر فعالیت کرده است. برگزاری آن برای فعالان حوزه پویانمایی بسیار مبارک است، به ویژه حالا که دو سال از برگزاری آخرین گردهای فیلمسازی گذشته است و برگزاری دوره دوازدهم می‌تواند تاثیر مثبتی در ایجاد ارتباط بین جامعه پویانمایی ایران داشته باشد و احتمال می‌دهم که استقبال خوبی از این دوره صورت گیرد.

همراه با سایر اعضای هیات انتخاب بالغ بر ۲۵۰۰ اثر را برای حضور در این جشنواره تماشا و ارزیابی کردیم. برخلاف انتظار من تعداد آثار ارسال شده که ویژه به مساله کرونا و شیوع این ویروس در جهان پرداخته باشند خیلی کم بود، البته همین تعداد کم ایجاب می‌کرد که با پیشنهاد سایر اعضای هیات انتخاب بخشی را برای بررسی آثار کرونایی در نظر بگیریم که به دلیل کمیت و کیفیت نامناسب آثار ارسالی، از اضافه کردن این بخش خودداری کردیم.

آثار ایرانی به ویژه در بخش سریال‌های تلویزیونی بیشتر از آثار بین‌المللی به مسائل کرونایی پرداخته بودند. در مجموع به حد نصاب نرسیدن آثار ایرانی و بین‌المللی مرتبط با موضوع کرونا که استانداردهای اولیه و کیفیت جشنواره‌ای را داشته باشند، باعث شد از ایجاد بخش داوری کرونا صرف‌نظر کنیم.

شاخصه‌هایی که در هر بخش مدنظر داشتیم با یکدیگر متفاوت بود، ولی به صورت کلی خوش‌ساخت بودن از نظر تکنیک‌های تولیدی اولویت اول من در انتخاب آثار بود. در بخش فیلم کوتاه سعی کردم ماهیت سینما که تازگی، یکپارچی و تاثیرگذاری است، مدنظر داشته باشم. در بخش تجربی هم جسارت اولیه پرداختن به سوژه برای من اولویت داشت که هیچ یک از آثار ایرانی و خارجی در این بخش نظرم را جلب نکرد.

آثاری که در بخش تلویزیونی ارسال شده بود، از نظر کمیت و کیفیت وضعیت خوبی نداشتند، به همین دلیل تصمیم گرفته شد آثاری که در شبکه‌های اینترنتی هم تولید و توزیع شده است، به عنوان اثر بخش تلویزیونی بررسی کنیم.

فضای کار هیات انتخاب با وجود فشار و سختی‌های آن بسیار صمیمی بود، استقلال رای برای همه دوستان وجود داشت که اگر اینگونه نباشد اساساً هیات انتخاب معنایی ندارد.

آثار ایرانی به دلیل شرایط اقتصادی و هزینه بالای تولید

انتخاب

ساره شفيعی پور:

آثار کوتاه و دانشجویی مراشگفت زده کرد

ارسال شده بود، ولی از نظر کیفی استانداردهای کافی را نداشتند و نتوانستند نظر اعضای هیات انتخاب را به خود جلب کنند. به نوعی انگار از یک موج رسانه‌ای و اجتماعی تاثیر گرفته بودند و یا برای رفع تکلیف و بهره بردن از یک سوژه جهانی تولید شده بودند. متأسفانه آثار کرونايي از نظر کمی خوب بودند ولی از نظر کیفی مناسب نبودند و ایده خاصی در آثار مشاهده نکردیم. جشنواره پویانمایی تهران بالغ بر ۲۰ سال است که تنها جشنواره تخصصی و البته بین‌المللی در ایران است. من از زمان دانشجویی این جشنواره را دنبال می‌کردم، این جشنواره برای دانشجویانی مانند من یک محل رجوع بسیار مهم بود که بتوانیم بهترین آثار روز دنیا در حوزه انیمیشن را مشاهده کنیم. حتی با وجود گسترش فضای مجازی و دسترسی آسان به آثار روز دنیا هنوز این جشنواره همچون روزهای ابتدایی فعالیت خود را ادامه می‌دهد و حضور در این جشنواره برای هر تولیدکننده و فیلمسازی باارزش است.

دانشجویان انیمیشن و فعالان این حوزه همیشه منتظر برگزاری این رویداد بین‌المللی هستند، زیرا فرصت‌هایی که این جشنواره برای دانشجویان و فعالان ایجاد می‌کند در فضای مجازی و اکران آنلاین در دسترس نیست. سمینارها، نشست‌های خبری و گفتگو با داوران و تولیدکننده‌های ایرانی و خارجی فرصت خوبی است که باعث می‌شود با تبادل نظر سطح کسانی که در حوزه انیمیشن فعالیت می‌کنند، افزایش پیدا کند و در رشد آثار انیمیشن هم بسیار تاثیرگذار است.

هنرمند و اثر او نیاز دارد که برای رشد کیفی مورد نقد و بررسی قرار گیرد و جشنواره‌ها این شرایط را برای هنرمندان فراهم می‌کنند. برگزاری جشنواره پویانمایی تهران به دانشجویان انگیزه می‌دهد و شرایطی را فراهم می‌کند که یک هنرمند خودش را با اثرش به دنیا معرفی کند، امیدوارم این جشنواره هر دوره بهتر و باشکوه‌تر از دوره قبلی برگزار شود.

آثار از نظر مضمون و محتوا و البته نوع اجرا و فرم مورد ارزیابی قرار گرفتند. من به عنوان یکی از اعضای هیات انتخاب به آثاری که در مضمون و اجرا خلاقیت داشتند بیشتر توجه کردم و سعی کردم آثار خلاقانه با نگاه‌ها و فرم‌های متفاوت را برای حضور در جشنواره انتخاب کنم؛ آثاری که خلاقانه تولید شده و با شیوه‌های جدید حرف‌ها و سوژه‌های بکری را به نمایش در آورده بودند.

من دومین حضور در هیات انتخاب یک جشنواره بین‌المللی را در این جشنواره تجربه می‌کنم. جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران یکی دیگر از جشنواره‌هایی بود که به عنوان عضو هیات انتخاب در آن حضور داشتم. عضو هیات انتخاب بودن از این منظر که شرایط دیدن بهترین آثار به‌روز دنیا را فراهم می‌کند، فرصت بسیار باارزشی است و همیشه حضور در جمع هیات انتخاب بهتر از هیات داوران است.

هیات داوران وظیفه بااهمیت‌تری برعهده دارند، اما با این حال هیات انتخاب این دوره از جشنواره بین‌المللی پویانمایی تهران در مقایسه با دیگر دوره‌ها به دلیل تعداد بالای آثار ارسال شده به دبیرخانه و زمان محدود برای تماشا، ارزیابی و انتخاب آثار، حجم کار بیشتر و سخت‌تری را تجربه کردند.

قطعا هر چه تعداد کارها بیشتر شود، کیفیت آثار راه‌یافته به بخش داوری بالاتر می‌رود. هیات انتخاب زمانی که با حجم بالایی از آثار مواجه باشند، آزادی عمل بیشتری برای انتخاب آثار باکیفیت و استاندارد دارند.

از میان آثار ایرانی که به جشنواره ارسال شده بودند، آثار بخش‌های فیلم کوتاه و دانشجویی بیشتر نظر مرا جلب کرد و آن آثار را خلاقانه‌تر از دیگر آثار ایرانی دیدم. همیشه میان آثار خارجی آثار شاخص و باکیفیتی که ایده‌های خلاقانه‌ای دارند، وجود دارد ولی دیدن آثار باکیفیت ایرانی به‌ویژه آثاری که توسط دانشجویان تولید شده است، من و دیگر اعضای هیات انتخاب را به وجد می‌آورد.

تعداد قابل توجهی آثار با محوریت کرونا به دبیرخانه جشنواره

فروش عابدی: انتخاب آثار به گونه‌ای بود که خروجی جشنواره تک بعدی نشود

در هیات انتخاب جشنواره کاملاً حق رای و استقلال رای اعضا حفظ می‌شد. قطعاً در روند انتخاب آثار تضارب آرا و تنوع سلیقه‌های داوران وجود داشت. اگر این تنوع و تضارب آرا وجود نداشت قطعاً به هفت نفر عضو هیات انتخاب نیاز نبود و یک فرد به تنهایی همه آثار را می‌دیدید و انتخاب می‌کرد.

حضور اعضای هیات انتخاب در دوره‌های گذشته همین رویداد و همچنین دیگر جشنواره‌های معتبر دنیا باعث شد سطح آثار این جشنواره را در مقایسه با دوره‌های قبلی با افت و ضعف در فرم و محتوا ارزیابی کنیم که البته این افت کیفیت خیلی زیاد نیست و من هم به شخصه سعی کردم بهترین انتخاب را داشته باشم.

تعداد آثاری که با محوریت بیماری کرونا به دبیرخانه جشنواره ارسال شده بودند، به قدری قابل توجه بود که به دبیر جشنواره پیشنهاد دادیم بخش جداگانه‌ای را برای آثار کرونایی برنامه‌ریزی کنند.

بیشتر آثار ارسالی با موضوع کرونا، آثار ایرانی و در بخش سریال و تیزر بود و کمتر فیلم کوتاهی به مساله کرونا پرداخته بود.

با جرات می‌توان گفت جشنواره پویانمایی تهران سال‌هاست که مهم‌ترین و معتبرترین جشنواره انیمیشن غرب آسیاست و بعد از جشنواره بین‌المللی پویانمایی هیروشیما ژاپن دومین جشنواره معتبر انیمیشن در آسیاست.

لزوم و اهمیت برگزاری این جشنواره و یا سایر جشنواره‌های معتبر دنیا و اهمیت انتخاب و داوری آثار زمانی مشخص می‌شود که بدانیم حضور یک اثر در یک جشنواره مسیر کاری و حتی زندگی یک کارگردان و فیلمساز جوان را تحت تاثیر قرار می‌دهد و برای همین در انتخاب آثار سعی کردیم آثار کارگردان‌های تازه‌کار، مستقل و کم‌تجربه را بیشتر و دقیق‌تر ارزیابی کنیم.

اولین ملاک برای انتخاب اثر به منظور ارزیابی و داوری آن‌ها سازنده آثار است. من به شخصه سعی می‌کنم افراد و سازنده‌ها را در مقایسه با آثار گذشته‌شان مقایسه کنم، در همین راستا عرض می‌کنم که افراد شناخته‌شده در جشنواره دوازدهم در مقایسه با آثار قبلی خود ضعیف‌تر وارد عمل شده‌اند و کاراولی‌ها هم در مقایسه با دوره‌های گذشته افت کیفیت دارند.

آثار در جشنواره‌ها از دو جنبه مورد بررسی قرار می‌گیرند؛ یک جنبه کیفی آثار و یک جنبه مصلحت حضور برخی از آثار در جشنواره است. این نوع انتخاب در تمام جشنواره‌های دنیا مدنظر هیات داوران و هیات انتخاب است.

شکستن انحصار حضور برخی شرکت‌های تولیدی سینما در بعضی از شهرها و کشورها، دلیل مصلحت‌اندیشی در انتخاب آثار راه‌یافته به جشنواره است. برای حفظ رقابت بین آثار ارسال‌شده در بخش‌های مختلف و قرار نگرفتن تمام آثار از یک شرکت و کشور خاص، سعی می‌کنیم در کنار نگاه‌های کیفی و دارا بودن استانداردهای جهانی، در انتخاب آثار مصلحت‌اندیشی هم داشته باشیم.

گفتگو بین اعضای هیات انتخاب هر چند کوتاه به دلیل محدودیت زمان و حجم آثار ارسال شده، باعث شد بهترین انتخاب‌ها در جشنواره صورت گیرد. قرار نیست اعضای هیات انتخاب نقش ربات را ایفا کنند و تمام آثار را با نگاه صفر یا صدی در بخش‌های مختلف جشنواره شرکت دهند، در این صورت به عنوان مثال تمام آثار راه‌یافته در بخش سریال از یکی یا دو کمپانی معتبر غربی انتخاب می‌شد و جشنواره بدون ایجاد شرایط رقابت و دیده شدن آثار دیگر کشورها، به صورت یک بعدی شکل می‌گرفت. برای همین ما سعی کردیم آثار متنوع و رنگارنگی از نظر تکنیکی، محتوایی، کشوری و چهره‌ها، مدنظر داشته باشیم.

مهدی شیری:

ارتباطِ فرم و محتوا فراموش نشود

کشوری مانند فرانسه با آثار زیاد و بسیار باکیفیتی در جشنواره شرکت کرده بود. پس اگر بخواهیم آثار ایران را با انیمیشن کشوری مانند فرانسه مقایسه کنیم، در بحث تکنیکال عقب هستیم.

وقتی از تکنیک در انیمیشن صحبت می‌کنیم بدین معنا نیست که از محتوا فاصله بگیریم و وقتی تکنیک، محتوا و فرم اثر با هم همخوانی نداشته باشند، یکسری مشکلات بروز می‌کند و باید میان بخش‌های مختلف اثر هماهنگی وجود داشته باشد. در حوزه انیمیشن معمولاً هنرمندان به حالت آنلاین کار کردن و سفارش گرفتن، عادت دارند یا اینکه برخی هنرمندان به طور شخصی در منزل خود انیمیشن می‌سازند، به تبع این موضوع در دوران کرونا و قرنطینه تأثیر زیادی روی کار آن‌ها داشت اما اگر با نگاه عمیق‌تری به ماجرا نگاه کنیم، مشکلات اقتصادی پس از همه‌گیری کرونا بسیار زیاد شد. همچنین شخصاً به یاد دارم که در ایام ابتدایی شیوع کرونا مدت زیادی از خانه خارج نمی‌شدم و این مساله روحیه اجتماعی انسان را شدیداً تحت تأثیر قرار می‌دهد.

در ۲ حوزه شرکت‌های ساخت انیمیشن و هنرمندانی که به طور شخصی کار می‌کنند افراد به گفتگو و تعامل نیاز دارند و در اینجا بحث حرفه‌ای درباره خود انیمیشن است. کرونا از نظر تعامل هنرمندان با یکدیگر و تعامل با جامعه تأثیر جالبی روی حوزه انیمیشن نداشت.

متأسفانه به دلیل اینکه دوازدهمین دوره جشنواره پویانمایی تهران به تعویق افتاد، آثار ارسال‌شده تقریباً برای ۲ سال پیش هستند و انیمیشن‌هایی که در سال‌های اخیر ساخته شده‌اند در جشنواره حضور ندارند، به‌طور مثال انیمیشنی که در جشنواره‌های مختلف بین‌المللی حضور دارد، در جشنواره نیست و بدین صورت نمی‌توانیم هم‌قدم با آثار روز و معاصر دنیا حرکت کنیم اما فکر می‌کنم جشنواره امسال با بخش‌های جنبی و نشست‌ها و جلسات گفتگویی که در آن برگزار می‌شود و آثار خوبی که به نمایش درمی‌آیند، بسیار مفید باشد.

برای من در انتخاب آثار اینکه انیمیشن در قالب فرم حرف جدیدی برای ارائه داشته باشد و این فرم و محتوا با هم در ارتباط باشند، بسیار مهم بود.

در هیات انتخاب آثار، یکی از شاخص‌های مهم ما برای انتخاب یک اثر این بود که چه چیزی انیمیشن است و چه چیزی انیمیشن نیست و در همین راستا روی یکسری آثار اختلاف نظر داشتیم، حتی خاطرم هست که روی انتخاب یا حذف یک اثر نزدیک به چند ساعت بحث می‌کردیم تا تصمیم درستی اتخاذ شود.

برای انتخاب آثار و برای رسیدن به اینکه چه چیزی انیمیشن است و چه چیزی انیمیشن نیست، سعی کردیم تعاریف انیمیشن از سال‌های گذشته تاکنون را مجدد بررسی کنیم و بعد ببینیم اثر موردنظر در کدام یک از تعاریف می‌گنجد.

حقیقتاً در بررسی آثار رسیده به جشنواره فاصله بین انیمیشن ایران با بخش بین‌الملل را زیاد دیدم البته که ما از کشورهای زیاد و در سطح‌های مختلف اثر داشتیم و به‌طور مثال انیمیشن‌های یک کشور بی‌کیفیت بود و از طرفی یک کشور دیگر هم اثر خوب داشت و هم ضعیف، اما در این میان

امین حق‌شناس:

خلاقیت و نوآوری معیار مهمی در انتخاب آثار بود

تفاوت بزرگ در مقایسه آثار داخلی و خارجی کیفیت بصری و ریتم آثار بود و این موضوع و ارتباط میان محتوا و فرم در انیمیشن برخی کشورهای شاخص به وضوح مشاهده می‌شد. انیمیشن‌های ایرانی هر سال پیشرفت محسوسی دارند، اما هنوز فاصله با بخش بین‌الملل کمی زیاد است.

مشکل اساسی در آثار انیماتورهای ما زیاده‌گویی است. در کارهای تلویزیونی ایران به دلیل نگاهی که وجود دارد، کیفیت خیلی مدنظر نیست و بیشتر میزان تولید مهم است. خود من هم سال‌ها سریال‌سازی کرده‌ام و می‌دانم که این موضوع خیلی به کیفیت آثار آسیب می‌زند.

جشنواره پویانمایی تهران و برخی جشنواره‌های دیگر تحت تاثیر شیوع کرونا مدام به تعویق افتادند. آثار مرتبط با موضوع کرونا هم در این دو سال زیاد تولید شد و حتی یک سری جشنواره‌ها بخش مجزایی به کرونا اختصاص دادند که من خوشحالم کانون این کار را نکرد، اما تاثیر کرونا روی آثار با موضوعات غیر از کرونا چه از نظر تکنیک و چه محتوا خیلی برای من محسوس نبود.

فکر می‌کنم به دلایل مختلف کیفیت آثار این دوره خیلی بهتر باشد. به دلیل وجود افراد فیلمساز و انیماتور در هیات انتخاب و هیات داوران آثار با وسواس و دقت بسیاری بررسی شد.

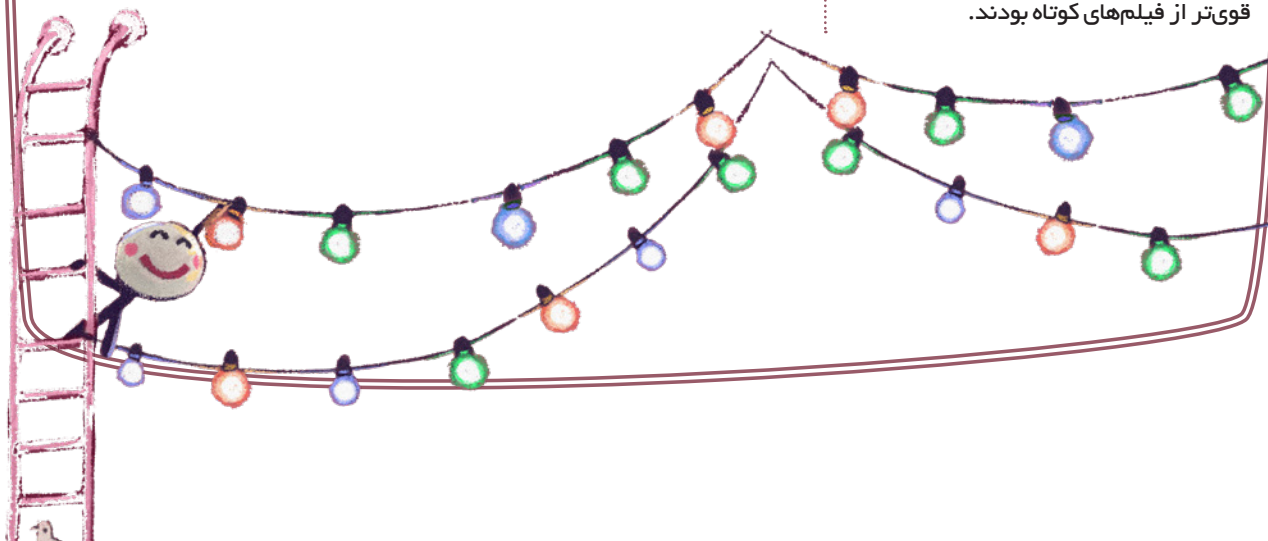
من همیشه مخالف وجود بخش‌های زیاد در جشنواره هستم و معتقدم که بخش‌ها باید محدود شود تا فیلم‌های کمتر و باکیفیت‌تر وارد جشنواره شوند.

بسته به دسته‌بندی آثار، ملاک‌های انتخاب نیز متفاوت می‌شد گرچه شاخص اصلی من برای انتخاب آثار رعایت شدن حداقل استاندارد در کار بود. منظور از استاندارد داستان‌گویی، گرافیک، ریتم و... است و به نظر من وقتی یک اثر قرار است وارد جشنواره بین‌المللی شود، باید حداقل این موارد را رعایت کرده باشد.

یک نکته مهم اینکه همه اعضای هیات انتخاب و خودم توجه داشتیم که نوآوری و خلاقیت در کدام یک از آثار بیشتر است و فیلمساز در کدام انیمیشن حرفی برای گفتن داشته است. همچنین برای من اهمیت داشت که بتوانم حضور و تاثیر خود فیلمساز را در اثر مشاهده کنم.

به نظر من قوی‌ترین بخش در گروه‌های جشنواره امسال، بخش کودک و نوجوان بین‌الملل بود و با تفاوت خیلی زیاد حتی قوی‌تر از فیلم‌های کوتاه بودند.

انتخاب

انتخاب برترین‌های دوازدهمین جشنواره پویانمایی تهران با رای ۱۷ نفر

بخش بین‌الملل و سیفژ

ژرژ شوئیزگپل، کوچی یامامورا، مارکو بلانو، بولنت کوچوک اردوغان و نازنین سبحان‌سربندی داوری بخش بین‌الملل و در بخش سیفژ بولنت کوچوک اردوغان و کاوه کنعانی داوری آثار بخش بین‌الملل دوازدهمین جشنواره بین‌المللی پویانمایی تهران را برعهده دارند.

بخش پایان‌نامه‌های برتر

در بخش پایان‌نامه‌های برتر دوازدهمین جشنواره بین‌المللی پویانمایی تهران را داوری احمد سفلیی مدرس، عضو کمیته علمی همایش‌های پژوهشی مختلف، نویسنده مقالات علمی در فصلنامه‌های پژوهشی، مولف و مترجم در زمینه هولوگرافی، جلوه‌های بصری دیجیتال و استریوسکوپی، کارگردان، نویسنده، طراح جلوه‌های ویژه، مشاور پروژه؛ رامتین شهبازی معاون دانشکده هنر و مدیر گروه سینمای دانشگاه سوره، عضو هیأت مدیره انجمن علمی هنرهای نمایشی ایران و عضو شورای نظریه و نقد هنر پژوهشکده هنر فرهنگستان هنر، نویسنده و مولف و وحیداله موسوی مدرس، نویسنده، مؤلف، مترجم و پژوهشگر حوزه سینما و تلویزیون پایان‌نامه‌های رسیده را داوری می‌کنند.

بخش مسابقه ایران

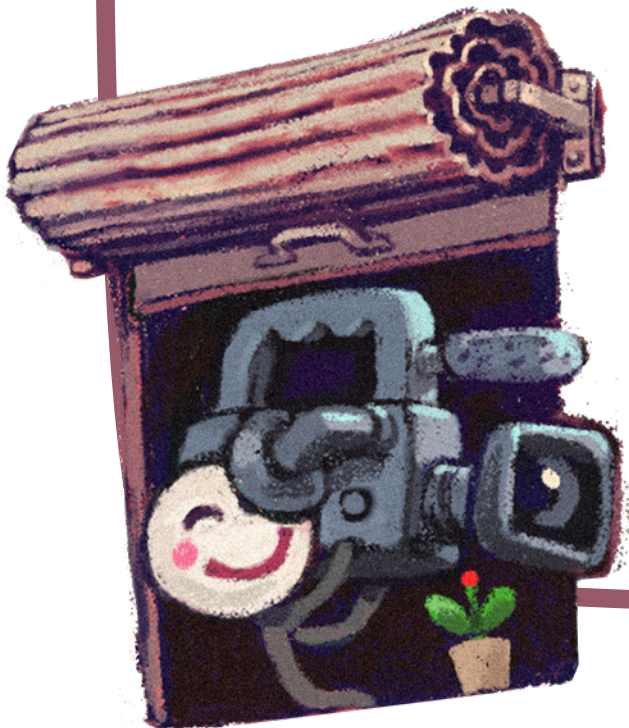
در بخش مسابقه ایران دوازدهمین جشنواره بین‌المللی پویانمایی تهران فاطمه گودرزی طراح، گرافیکست و پویانما؛ محمد خیراندیش انیماتور، طراح کاراکتر، نویسنده و کارگردان انیمیشن؛ بابک نکویی تهیه‌کننده و کارگردان انیمیشن، مدیر و موسس استودیو گنبد کبود و مدرس انیمیشن دانشگاه تهران؛ معین ممدی کارشناس گرافیک، نویسنده، کارگردان و مدرس انیمیشن و محمدامین همدانی تهیه‌کننده و کارگردان انیمیشن، مدیر و موسس خانه انیمیشن، موسس شرکت تولیدی صبیان و مدرس انیمیشن در دانشکده هنرهای زیبا دانشگاه تهران، ۹۶ اثر را داوری می‌کنند.

بخش مسابقه دینی و ارزش‌های انقلاب اسلامی

کریم سربخش نویسنده و کارگردان چندین مجموعه و تله فیلم، ناظر کیفی و مشاور فیلمنامه هزاران دقیقه انیمیشن تولید شده در سیمای استان‌ها؛ مجید شیخ انصاری تهیه‌کننده سینما و محمدرضا دوست محمدی مدرس دانشگاه، طراح گرافیک، تصویرساز و کارتون‌بست، مدیر بخش تصویرسازی روزنامه جام جم و مدیر هنری مجلات سروش جوان و همشهری جوان آثار بخش مسابقه دینی و ارزش‌های انقلاب اسلامی دوازدهمین جشنواره بین‌المللی پویانمایی تهران را داوری می‌کنند.

بخش دانشجویی مسابقه ایران

داوری آثار بخش دانشجویی مسابقه ایران دوازدهمین جشنواره بین‌المللی پویانمایی تهران را امیرحسن ندایی عضو هیأت علمی دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده هنر، کارگردان، تهیه‌کننده، نویسنده، تدوینگر و پژوهشگر؛ حسن زریابی کارگردان انیمیشن، مستند و برنامه تلویزیونی، مدرس، مولف کتب انیمیشن، مدیر گروه کارشناسی ارشد دانشکده هنرهای دیجیتال دانشگاه صدا و سیما و رضا بهمنی کارتون‌بست، طراح کاراکتر، کانسپت آرتیست، مدرس، کارگردان هنری و کارگردان انیمیشن برعهده دارند.

Tehran International Animation Festival is undoubtedly full of promise for the lovers of the animation art/industry. We are pleased to announce that after 25 years of the festival's life, in the 12th edition, with all the difficulties of the Coronavirus pandemic, we managed to welcome and watch the distinguished works.

Aimed to help promote the animation art/industry in the areas of technique, thought, content, production and economy through a scientific approach to the all-inclusive world of animation based on initiative and innovations of artists and forerunners of the art, Tehran International Animation Festival now enjoys prestige and trust in the world animation community beyond borders.

Tehran International Animation Festival is being held with the participation of 85 countries while the world is struggling with the Coronavirus pandemic. Despite the limitations of the status quo, competent artists, researchers, and practitioners of the field shaped the imaginary, fantasy world of animation and rebuilt and deepened the identity of animation and strengthened the media academically.

The horizon ahead is how to enter global markets and identify new markets to offer this noble, valuable art/industry so that, like a universal dream, it will be the place for emergence of Iranian animation artists and guide this art/industry toward an independent identity and a befitting status.

In the end, I would like to thank Dr. Mehdi Ali Akbarzadeh, the esteemed managing director of the Center for the Intellectual Development of Child and Adolescent, for his academic approach, support, and trust and bow in homage to anyone who contributed to the 12th edition of the Festival.

Mohammad Reza Karimi Saremi

Vice President of Production and Secretary of Tehran International Animation Festival

Animation is a pure, infinite art/industry that strives to make life spectacular and fascinating by merging reality and imagination. The Center for the Intellectual Development of Child and Adolescent is host to one of world's most prestigious animation events. As a result, animation has begun to grow and progress over the past years and stakeholders of the field have achieved positive results. Tehran International Animation Festival has a prestigious place not only in Iran but also in terms of international standards. Aimed to provide a suitable platform for the exchange of ideas and presentation of outstanding works from Iran and the world, the 12th edition of Tehran Animation Festival has another special feature as during the Coronavirus pandemic, the animation art and animation artists in Iran and the world have achieved new criteria having gone through various impasses, limitations of the status quo and recovery from the disease. This indicates the latent potentials of this art/industry. We hope to move, that in a more fluid horizon, and under the 12th edition of the Festival, toward a more diverse, state-of-the-art, and modern market by taking advantage of the experiences of artists from Iran and other countries. We also hope that recognized practitioners of this creative art find an independent, successful identity by globalizing the Iranian-Islamic animation.

Mehdi Ali Akbarzadeh

Managing Director of the Center for the Intellectual Development of Child and Adolescent

نشریه روزانه دوازدهمین جشنواره بین‌المللی پویانمایی تهران
مدیر مسئول: محمدرضا کریمی صارمی
زیر نظر: اداره کل روابط عمومی و امور بین‌الملل کانون
پرورش فکری کودکان و نوجوانان
سر دبیر: نغمه دانش آشتیانی
معاون سر دبیر: مریم قربانی‌نیا
مدیر هنری: ساجده سادات نوشابی
صفحه آرایی: طراح لوگو: حمید حمیدی
تحریریه: زهرا نجفی، ندا زنگینه، محمد زکی‌زاده، محمد
کفیلی، عطیه موذن
عکاسان: محمد حسین سلیمانی فرد، مهدی عبدی فرد
بخش انگلیسی: علی شیرکرمی
با سپاس از جامعه انیمیشن ایران

عروسک‌های «کار کچه» منتظر دیدار با شما

شخصیت‌های انیمیشن‌های ایرانی ساخت کانون در قالب بیش از ۱۳۰ عروسک کچه (الیاف پشمی) که از سوی چیستا تاجور و رادین ابراهیم‌پور ساخته شده است، در ایام برگزاری دوازدهمین جشنواره پویانمایی تهران در قالب نمایشگاهی به نام «کار کچه» در معرض تماشا قرار می‌گیرد.

نمایشگاه «کار کچه» از روز دوم جشنواره مصادف با ۹ خرداد افتتاح می‌شود و تا پایان جشنواره در نگارخانه مرکز آفرینش‌های فرهنگی هنری کانون در خیابان حجاب برپا خواهد بود.

همچنین چیستا تاجور و پسر او در طول برپایی نمایشگاه، ورکشاپی اجرا می‌کنند و نمونه‌هایی از عروسک‌های کچه را در حضور بازدیدکنندگان می‌سازند.

در این مجموعه شخصیت‌های برخی انیمیشن‌های کانون از جمله «یکی کم است» و «بهار» به کارگردانی عبدالله علیم‌راد، «توکا در قفس» به کارگردانی مهرداد شیخان، «مجموعه عروسی عروسی» به کارگردانی مهین جواهریان، «شب ترسناک لومو» به کارگردانی ساره شفیعی‌پور، «قصه پنیرک» به کارگردانی پروین تجوید و «ماهی رنگین‌کمان» به کارگردانی فرخنده ترابی و انیمیشن‌های «زال و سیمرغ»، «من آنم که» و «رخ» از مجموعه آثار علی‌اکبر صادقی به شکل عروسک ساخته شده‌اند.

حرکت تریلی سیار کانون همزمان با آغاز جشنواره

در حاشیه برگزاری دوازدهمین جشنواره پویانمایی تهران برای نخستین بار تریلی سیار کانون از ۸ تا ۱۲ خرداد ۱۴۰۱ همزمان با اولین نوبت اکران جشنواره از ساعت ۸:۳۰ تا نوبت آخر ساعت ۲۳ بسته فیلم‌های کودک و نوجوان جشنواره را اکران می‌کند. کودکان و نوجوانان می‌توانند همراه با خانواده در حیاط مرکز آفرینش‌های فرهنگی هنری کانون با آثار بخش کودک و نوجوان این جشنواره آشنا شوند.

هفتمین بازار پویانمایی با حضور ۳۰ شرکت

هفتمین بازار ملی پویانمایی در دوازدهمین جشنواره پویانمایی تهران با حضور ۳۰ شرکت تولید انیمیشن، دانشگاه‌های هنری صاحب رشته انیمیشن و سازمان‌های مختلف، از ۸ تا ۱۲ خرداد از ساعت ۱۴ تا ۲۱ در سالن نمایشگاهی کانون در مرکز آفرینش‌های فرهنگی هنری برپاست.

شرکت در بازار برای افراد متخصص و حرفه‌ای از جمله تهیه‌کنندگان، توزیع‌کنندگان، سرمایه‌گذاران، خریداران، فروشندگان و نمایندگان شبکه‌های تلویزیونی، سینمای خانگی، رسانه‌های جدید و تولیدکنندگان و فروشندگان تجهیزات مربوطه که پیش‌تر ثبت‌نام کرده‌اند، امکان‌پذیر است.